

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Ek/153/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117239504
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6117239504.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Smolenice, so sídlom Cintorínska 3, 919 04 Smolenice, IČO: 34 013 458, právne zast. MAPLE & FISH s.r.o., so sídlom Žižkova 22B, 811 02 Bratislava, IČO: 36 718 432, proti povinnému: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, na vymoženie nepeňažného plnenia a trov exekúcie, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Bronislava Pračková, Exekútorský úrad so sídlom Cyrila a Metoda 22, 965 01 Žiar nad Hronom, pod sp. zn. EX 244 EX 120/17, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/153/2017 zo dňa 04. 04. 2018, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/153/2017 zo dňa 04. 04. 2018 **z a m i e t a**.

II. Povinnému sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/153/2017 zo dňa 04. 04. 2018 **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/153/2017 zo dňa 04. 04. 2018 vyššia súdna úradníčka vyhovela návrhu povinného a s poukazom na § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekúciu zastavila. V uznesení konštatovala, že exekučným titulom v predmetnej exekúcii je v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 26C/51/2007-914 zo dňa 10. 02. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/665/2015-1000 zo dňa 14. 11. 2016. Exekučným titulom bol povinný zaviazaný, aby oprávnenému vydal a navrátil vlastníctvo k nehnuteľnosti v podiele 1/1 vzhľadom k celku: novovytvorený pozemok parcelné číslo XXXX/X, parcela registra „“, lesné pozemky, o výmere XXX mX., vytvorený na základe geometrického plánu číslo XXX/XXXX., vyhotoveného dňa X.XX.XXXX O., autorizovaného dňa X.XX.XXXX O., autorizovaným geodetom a kartografom, a úradne overeného dňa 16.12.2008 Správou katastra Trnava pod číslom XXXX/XXXX, pre katastrálne územie Smolenice, obec Smolenice, okres Trnava, ktorý bol pôvodne zapísaný na liste vlastníctva číslo X., pre katastrálne územie Smolenice ako pozemok parcelné číslo XXX., parcela registra „“, orná pôda, o výmere XXX mX, pozemok parcelné číslo XXX., parcela registra „“, orná pôda, o výmere XXX mX., pozemok parcelné číslo XXX, parcela registra „“, orná pôda, o výmere XXX mX., pozemok parcelné číslo XXX/X, parcela registra „“, orná pôda, o výmere XXX mX, pozemok parcelné číslo XXX/ X, parcela registra „“, orná pôda, o výmere XXXX mX. Exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offa skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania, a ak kedykoľvek v priebehu konania zistí, že podmienky núteného vymáhania pohľadávky nie sú splnené, rozhodne o zastavení exekúcie (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 86/2010). Podstatou tohto preskúmania je preverenie materiálnej a formálnej stránky vykonateľnosti exekučného titulu. Súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená

doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného hlavne určitý výrok (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 306/07-18). Poukázala na to, že v danom prípade právoplatný rozsudok súdu v občianskoprávnom konaní ukladajúci povinnosť prejavíť svoju vôľu (teda vydať nehnuteľnosť), nahradil vôľu povinnej osoby. Uvedené konštatoval aj vo svojom rozsudku Najvyšší súd SR č.k. 1Sžr/147/2013, keď vyslovil, že rozsudok súdu v občianskoprávnom konaní, ktorým bola žalobcovi (v právnom postavení povinnej osoby v reštitučnom konaní) uložená povinnosť vydať nehnuteľnosť a navrátiť vlastníctvo k nim cirkvi (ako osobe oprávnenej v reštitučnom konaní), je v zmysle § 161 ods. 3 O. s. p. rozsudkom ukladajúcim povinnosť vyhlásiť vôľu spôsobom identifikovaným vo výroku rozsudku. Nakoľko žalobca uvedenú povinnosť nerešpektoval, dohodu o vydaní nehnuteľných vecí s cirkvou neuzavrel, hoci dohoda o vydaní vecí obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti a ani iným spôsobom nespĺnil právoplatne mu uloženú povinnosť, nastala ex lege zákonná fikcia, v zmysle ktorej právoplatný rozsudok súdu v občianskoprávnom konaní ukladajúci žalobcovi povinnosť prejavíť svoju vôľu (teda vydať nehnuteľnosť), nahradil vôľu povinnej osoby (žalobcu). K uvedenej veci zaujal stanovisko aj Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, ktorý v súlade s tvorbou jednotnej metodiky a zabezpečenia dodržiavania ústavnosti a zákonnosti orgánov geodézie, kartografie a katastra konštatoval, že právoplatné rozsudky súdov v reštitučných veciach, ktorých výroky znejú „žalovaný sa zaväzuje uzavrieť dohodu so žalobcom o vydaní vecí“ alebo „žalovaný je povinný vydať vec“ sú čo do uplatnenia reštitučných nárokov rovnocenné, čo znamená, že oba takéto rozsudky plnohodnotne nahrádzajú dohody o vydaní vecí a sú podkladom na zápis zmeny vlastníckeho práva záznamom bez následného uzavretia dohody o vydaní vecí. Tento právny názor sa vykryštalizoval postupne so sudcami rôznych stupňov súdov, ako aj s použitím komentára k § 161 ods. 3 OSP, z ktorého je podstatné to, že právoplatné rozsudky nahrádzajúce prejav vôle sa už nevykonávajú. Jej následkom má byť spísanie dohody o vydaní nehnuteľnosti podľa zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam; právo vyplývajúce z tejto dohody by bolo následne zapísané do katastra nehnuteľností vkladom; prílohou návrhu na vklad je uvádzaný rozsudok o povinnosti vydať a navrátiť vlastníctvo k nehnuteľnosti. Rozsudok súdu nahrádza vôľu povinnej osoby, on sám nie je listinou spôsobilou na zápis do katastra nehnuteľností (odpoveď č. 2 uverejnená v Katastrálnom bulletinu č. X/XXXX. zo dňa XX. X. XXXX, číslo A.). Na základe zistených skutočností tak vyššia súdna úradníčka konštatovala, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je odôvodnený a skutočnosti uvádzané povinným považovala za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Nakoľko exekučným titulom je uložená povinnosť vydať a navrátiť oprávnenému vlastníctvo k nehnuteľnosti, teda povinnosť prejavíť svoju vôľu určitým spôsobom, nastala zákonná fikcia v zmysle ktorej právoplatný rozsudok nahradil vôľu povinnej osoby.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že s napadnutým uznesením sa nestotožňuje, pretože ním dochádza k porušeniu práva oprávneného na ochranu jeho vlastníckeho práva. Okresný súd postavil v napadnutom uznesení svoje rozhodnutie zastaviť predmetné exekučné konanie na jedinom a zároveň neudržateľnom a nerelevantnom argumente, podľa ktorého je možné exekúciu právoplatných exekučných titulov zastaviť z dôvodu, že exekučné tituly ukladajú povinnosť vydať a navrátiť oprávnenému vlastníctvo k nehnuteľnosti, teda prejavíť svoju vôľu určitým spôsobom, a teda nastala fikcia v zmysle ktorej právoplatný rozsudok nahradil vôľu povinného, čo možno považovať za skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu v rámci predmetnej exekúcie. Okresný súd podporne použil rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžr/147/2013, ako aj stanovisko Úradu geodézie, kartografie a katastra SR z Katastrálneho bulletinu č. X/XXXX. zo dňa XX. XX. XXXX, číslo A.. Táto argumentácia je však nedostatočná, nesprávna a nelogická. Oprávnený opätovne opakuje, že povinný nevykonával to, čo mu ukladajú právoplatné a vykonateľné rozsudky a nevydal nehnuteľnosti, ktoré mal vydať v zmysle exekučného titulu. Taktiež oprávnenému nevydal príslušnú dokumentáciu a neuhradil trovy konania. Túto skutočnosť nerozporoval ani povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie. Napriek uvedenému sa povinný ako i súd v napadnutom uznesení venovali len teoreticko-právnej úvahe o nahradení vôle povinného. Napadnuté uznesenie taktiež považuje za nedostatočne odôvodnené. Oprávnený ďalej poukázal na to, že povinný dlhodobo a cielene vykonáva kroky, aby zamedzil výkonu rozsudkov a oprávnený sa tak viac ako 10 rokov nemôže domôcť ochrany svojho vlastníckeho práva. Je logické, že v takomto stave oprávnené využíva všetky právne nástroje ochrany svojho vlastníckeho práva, a to aj možnosť vkladu vlastníckeho práva na základe jednostranne podpísanej dohody o navrátení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom vôľa povinného je nahradená reštitučnými

rozsudkami. Povinný však aj v týchto konaniach rozporuje zákonnosť takéhoto vkladu vlastníckeho práva. Okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď výkon exekučných titulov obmedzil len na možnosť jednostranne nahradiť vôľu povinného. Podľa oprávneného nie sú splnené žiadne z podmienok na zastavenie exekučného konania v zmysle Exekučného poriadku. Okresný súd v napadnutom uznesení len vágne odkázal na § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Napokon, poukázal na to, že Okresný súd nesprávne použil závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. XSžr/XXX/XXXX, ako aj stanovisko Úradu geodézie, kartografie a katastra SR z Katastrálneho bulletinu č. X/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX, číslo A., keďže tieto sa nevenujú otázke rozporu medzi výkonom reštitučných rozsudkov prostredníctvom exekúcie na jednej strane a výkonom reštitučných rozsudkov nahradením vôle povinného na strane druhej, ale zaoberajú sa dopadom reštitučných rozsudkov na katastrálne konanie. V zmysle ustálenej judikatúry sú návrhy na zastavenie exekúcie ako aj námietky proti exekúcii zamietané. Je preto zrejmé, že napadnuté uznesenie nemá oporu ani v ustálenej judikatúre.

3. Povinný v písomnom vyjadrení k podanej sťažnosti uviedol, že so sťažnosťou oprávneného nesúhlasí a má za to, že v predmetnej veci exekúcia nie je prípustná. V zmysle rozsiahlej aktuálnej judikatúry Najvyššieho súdu (rozsudky NS SR: 1 Sžr/147/2013 zo dňa 23. 09. 2014, 1 Sžr/175/2013 zo dňa 13. 01. 2015, 7Sžr/152/2016 zo dňa 28. 02. 2018), nesplnením si povinnosti povinného, právoplatnosťou rozsudku v reštitučnom konaní nastala ex lege zákonná fikcia, v zmysle ktorej právoplatný rozsudok ukladajúci povinnému povinnosť prejavíť svoju vôľu (teda vydať nehnuteľnosti), nahradil vôľu povinnej osoby (žalobcu) a súčasne aj druhej strany v dohode o vydaní veci. Ak podľa vyššie uvedeného nastala zákonná fikcia ex lege, v zmysle ktorej právoplatný rozsudok nahradil vôľu povinného, exekúcia v takom prípade nie je prípustná. Uvedené potvrdzuje aj rozsudok NS SR, sp. zn. 2Sžo 36/2010 zo dňa 14. 09. 2010, podľa ktorého: „Argument navrhovateľa, že rozsudok ukladajúci povinnosť uzavrieť kúpnu zmluvu nahrádza prejav vôle predávajúceho na uzavretie zmluvy, a preto nie je potrebný súdny výkon takéhoto rozhodnutia, pokiaľ odporca svoju povinnosť uzavrieť kúpnu zmluvu v znení určenom výrokom rozsudku dobrovoľne nesplní, je preto v súlade s právnou teóriou a praxou, logický a právne akceptovateľný. (...)“.

4. Vyjadrením zo dňa 12. 01. 2021 oprávnený na výzvu súdu oznámil, že povinný exekučný titul nerešpektoval a nehnuteľnosti nevydal. Okresný úrad Trnava, katastrálny odbor, rozhodnutím č. vkladu R. zo dňa XX. XX. XXXX povolil vklad vlastníckeho práva k pozemku č. XXX/XXX. a pozemku č. XXXX/X v prospech oprávneného na základe jednostranne podpísanej dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam a cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 25. 03. 2019 zo strany oprávneného v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 26C/51/2007, ktorým bola nahradená vôľa povinného s obsahom výroku I. rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 26C/51/2007. Okresný úrad Trnava, katastrálny odbor, tiež rozhodnutím č. vkladu R. zo dňa XX. XX. XXXX povolil vklad vlastníckeho práva k pozemku č. XXXX/X v prospech oprávneného na základe jednostranne podpísanej dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam a cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 23. 05. 2018 zo strany oprávneného v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 26C/51/2007 a rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/665/2015, ktorými bola nahradená vôľa povinného s obsahom uvedeným vo výrokoch týchto rozsudkov. Súčasne, povinný dňa 03. 02. 2020 doručil oprávnenému dokumentáciu prislúchajúcu k nehnuteľnostiach prostredníctvom súdneho exekútora.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. V dôsledku podanej sťažnosti zo strany oprávneného súd prvej inštancie vec prejednal v medziach daných ustanoveniami §§ 239 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

12. V nadväznosti na obsah podanej sťažnosti a po oboznámení sa s napadnutým uznesením súd prvej inštancie konštatuje, že sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení, pre ktoré vyššia súdna úradníčka návrhu povinného vyhovel a exekúciu pre materiálnu nevykonateľnosť exekučného titulu zastavila. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje súd prvej inštancie za dostatočné a jasné, pričom vyššia súdna úradníčka sa vysporiadala so všetkými pre rozhodnutie vo veci relevantnými tvrdeniami účastníkov konania a toto rozhodnutie súd prvej inštancie považuje za vecne správne.

13. Obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru súdu prvej inštancie učinila i konajúca vyššia súdna úradníčka napadnutým uznesením zadosť.

14. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky, v nadväznosti na argumenty oprávneného uvedené v podanej sťažnosti, súd prvej inštancie dopĺňa, že z obsahu súdneho spisu je nepochybné, že návrhom na vykonanie exekúcie doručeným exekučnému súdu dňa 13. 10. 2017 v spojení s jeho opravou zo dňa 20. 10. 2017 sa oprávnený voči povinnému domáhal vymoženia uloženej povinnosti vydať a navrátiť oprávnenému vlastníctvo k nehnuteľnosti v podiele 1/1 vzhľadom k celku: novovytvorený pozemok parcelné číslo XXXX/X, parcela registra „„, lesné pozemky, o výmere XXX mX., vytvorený na základe geometrického plánu číslo XXX/XXXX, vyhotoveného dňa XX. XX.XXXX O., autorizovaného dňa XX. XX. XXXX O., autorizovaným geodetom a kartografom, a úradne overeného dňa 16.12.2008 Správou katastra Trnava pod číslom XXXX/XXXX, pre katastrálne územie Smolenice, obec Smolenice, okres Trnava, ktorý bol pôvodne zapísaný na liste vlastníctva číslo 2, pre katastrálne územie Smolenice ako pozemok parcelné číslo XXX., parcela registra „E“, orná pôda, o výmere XXX mX, pozemok parcelné číslo XXX, parcela registra „„, orná pôda, o výmere XXX mX, pozemok parcelné číslo XXX., parcela registra „„, orná pôda, o výmere XXX mX., pozemok parcelné číslo XXX/X, parcela registra „„, orná pôda, o výmere XXX mX, pozemok parcelné číslo XXX/X, parcela registra „„, orná pôda, o výmere XXXX mX, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 26C/51/2007 - 914 zo dňa 10. 02. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/665/2015 - 1000 zo dňa 14. 11. 2016 (ďalej len „exekučný titul“). Poverením zo dňa 23. 10. 2017 bol poverený súdny exekútor vykonaním exekúcie na vymoženie nepeňažného nároku: „Na základe rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10.02.2015 sp. zn. 26C/51/2007 - 914 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 14.11.2016 sp. zn. 23Co/665/2015 - 1000 (ďalej spoločne len „Rozsudky“) je povinná osoba povinná vydať a navrátiť oprávnenej osobe vlastníctvo k nehnuteľnosti v podiele 1/1 vzhľadom k celku: - Novovytvorený pozemok parcelné číslo XXXX/X, parcela registra „C“, lesné pozemky, o výmere XXX mX, vytvorený na základe geometrického plánu číslo XXX/XXXX, vyhotoveného dňa X.XX.XXXX O., autorizovaného dňa 6.12.2008 O., autorizovaným geodetom a kartografom, a úradne overeného dňa 16.12.2008 Správou katastra Trnava pod číslom XXXX/XXXX, pre katastrálne územie Smolenice, obec Smolenice, okres Trnava, ktorý bol pôvodne zapísaný na liste vlastníctva číslo X., pre katastrálne územie Smolenice ako pozemok parcelné číslo XXX., parcela registra „E“, orná pôda, o výmere XXX mX., pozemok parcelné číslo XXX, parcela registra „E“, orná pôda, o výmere XXX mX, pozemok parcelné číslo XXX., parcela registra „E“, orná pôda, o výmere XXX mX, pozemok parcelné číslo XXX/X, parcela registra „E“, orná pôda, o výmere XXX mX, pozemok parcelné číslo XXX/X, parcela registra „E“, orná pôda, o výmere XXXX mX.“

15. Za nespornú skutočnosť súd prvej inštancie ďalej považoval aj to, že povinný dobrovoľne vyššie uvedenú povinnosť nesplnil. Uvedené nebolo medzi účastníkmi konania ani sporné. V tejto súvislosti však súd prvej inštancie považuje za potrebné zdôrazniť, že nie každé vykonateľné súdne rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť niečo splniť, možno vykonať v zmysle Exekučného poriadku tak, ako sa toho domáha oprávnený. Materiálnym predpokladom každej exekúcie je exekučný titul. Exekučný titul tvorí podklad exekučného konania, na základe ktorého exekúcia prebieha. Bez existencie exekučného titulu je exekučné konanie nemysliteľné. Aby sa mohlo stať súdne rozhodnutie exekučným titulom, musí ísť o rozhodnutie vykonateľné. Pod vykonateľnosťou treba rozumieť takú vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá umožňuje vynútiť splnenie povinnosti v ňom obsiahnutej prostriedkami štátno-mocenského donútenia. Vykonateľnosť rozoznávame formálnu a materiálnu. Pod formálnou vykonateľnosťou sa rozumie splnenie formálnych predpokladov na to, aby rozhodnutie mohlo byť označené za vykonateľné (čo v prejednávanej veci exekučný titul spĺňal). Formálna vykonateľnosť sa osvedčuje tzv. doložkou vykonateľnosti. Pod materiálnou vykonateľnosťou, naopak, sa rozumie súhrn materiálnych znakov, ktoré zabezpečujú reálnu vynútiteľnosť práva obsiahnutého v exekučnom titule. Pod materiálnou vykonateľnosťou sa rozumie predovšetkým enuciát (výrok) rozhodnutia, ktorý umožňuje exekúciu niektorým zo spôsobov uvedených v Exekučnom poriadku. Práve, v nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie musí konštatovať, že exekučný titul v danom prípade nespĺňa podmienku materiálnej vykonateľnosti, pretože povinnosť obsiahnutú v exekučnom titule, ktorej vymoženía sa oprávnený domáhal v zmysle jeho návrhu na vykonanie exekúcie v spojení s opravou, a teda povinnosť vydať a navrátiť oprávnenému vlastníctvo k nehnuteľnosti, nemožno vykonať žiadnym zo spôsobov vykonania exekúcie, ktoré upravuje Exekučný poriadok (konkrétne § 63 Exekučného poriadku).

16. Povinnosť vydať a navrátiť oprávnenému vlastníctvo k nehnuteľnosti treba posudzovať ako nepeňažné plnenie, ktoré v zmysle § 63 ods. 4 Exekučného poriadku možno vykonať len 1/ vypratáním, 2/ odobratím alebo zničením vecí na náklady povinného, 3/ rozdelením spoločnej vecí alebo 4/ uskutočnením prác a výkonov. V prípade odobratia alebo zničenia vecí (§ 186 a nasl. Exekučného poriadku) sa súdna prax i právna teória zhodujú v tom, že vecou na účely tohto spôsobu vykonania exekúcie sa rozumie hmotná (hnuteľná) vec a ovládateľná a využiteľná prírodná sila. V prípade nehnuteľnosti procesné právo za vykonateľné exekučné tituly považuje rozhodnutia znejúce na vypratanie nehnuteľnosti (porovnaj Najvyšší súd ČSSR, sp.zn. Cpj 25/73, R 53/1973), čo v danom prípade exekučný titul neukladal.

17. V nadväznosti na uvedené treba potom dospieť k jedinému logickému záveru, ku ktorému dospela i vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení, že keďže povinný povinnosť v zmysle exekučného titulu nerešpektoval, dohodu o vydaní nehnuteľných vecí s oprávneným neuzavrel, nastala ex lege zákonná fikcia, v zmysle ktorej právoplatný rozsudok súdu v občianskoprávnom konaní ukladajúci povinnému povinnosť prejaví svoju vôľu (teda vydať nehnuteľnosť), nahradil vôľu tejto povinnej osoby (povinného). Takýto rozsudok je potom v spojení s písomnou dohodou o vydaní nehnuteľnosti podľa zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, hoci táto dohoda neobsahuje podpis povinného, spôsobilým titulom nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam v prospech oprávneného. Tento záver podporuje i toho času ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR (napr. najmä rozhodnutie vo veci sp.zn. 3SžoKS/16/2006 a sp. zn. 1Sžr/147/2013, ale i novšie rozhodnutia - sp.zn. 7Sžrk/9/2017, 5Sžrk/5/2017, 5Sžrk/2/2017, 10Sžrk/21/2018 a iné) a predovšetkým aj skutočnosť, že v priebehu exekúcie došlo k zápisu vlastníckeho práva v prospech oprávneného bez aktívnej spolupráce povinného práve na základe dohody o vydaní nehnuteľnosti v spojení s exekučným titulom. Súd prvej inštancie tak aj vzhľadom na ustálenú rozhodovacia prax, ktorá musí byť známa aj oprávnenému, keďže je účastníkom vyššie spomenutých konaní, dospel k záveru, že oprávnený inicioval začatie exekučného konania nedôvodne a na podklade materiálne nevykonateľného rozhodnutia. Po správnom mal oprávnený vyvolať katastrálne (vkladové) konanie a domáhať sa zápisu svojho vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na podklade exekučného titulu a dohody o vydaní nehnuteľnosti tak, ako to urobil až v priebehu tejto exekúcie.

18. Pokiaľ oprávnený poukazuje na problémy, ktoré mal s realizáciou exekučného titulu a s neochotou povinného uzatvoriť dohodu o vydaní nehnuteľností, súd prvej inštancie dopĺňa, že exekučný titul bol vydaný v súlade s oprávneným ako žalobcom formulovaným žalobným petítom. Bolo teda na oprávnenom ako presne svoje nároky formuluje. Zároveň je potrebné uviesť aj to, že povinná osoba

nesplnila dobrovoľne zákonom uloženú povinnosť, a preto bol žalobca (oprávnený) oprávnený uplatniť nárok na súde a žiadať, aby mu bolo priznané právo na navrátenie vlastníctva, t. j., aby súd rozhodol, že sa mu vlastníctvo vracia. Z exekučného titulu je nepochybné, že v tomto prípade súd dospel k tomu, že oprávnený ako žalobca je oprávnenou osobou, povinný ako žalovaný je povinnou osobou a nehnuteľnosťami, ktoré oprávnený žiadal vydať, sú nehnuteľnosťami, ku ktorým sa v zmysle zákona navracia oprávnenému vlastníctvo. Zákonom stanovený postup pri reštitúcii cirkevného majetku neprináša pochybnosť o tom, že len v prípade, že povinná osoba dobrovoľne plní povinnosti, ktoré jej uložil zákon, je potrebné, aby urobila právne úkony potrebné na prevod vlastníctva na oprávnenú osobu, ktoré sú vyžadované podľa osobitného predpisu predtým, ako tieto nehnuteľnosti vydá. Ale v prípade, že povinná osoba neplní svoje povinnosti, zákon zveril súdu, aby tento nezákonný stav napravil tým, že rozhodne o navrátení vlastníctva, pokiaľ oprávnená osoba svoje práva uplatní na súde. Takéto rozhodnutie potom nahradzuje nečinnosť povinnej osoby a vracia vlastníctvo oprávnenej osobe.

19. Pokiaľ sa oprávnený v podanej sťažnosti voči zastaveniu exekúciu bránil ďalej tým, že povinný si dosiaľ nesplnil ani ďalšie povinnosti v zmysle exekučného titulu, t.j. neodovzdal požadovanú dokumentáciu ani nenahradil trovy základného konania, uvedenú námietku považuje súd prvej inštancie v predmetnej exekúcii za irelevantnú a poukazuje na to, že predmetom tejto exekúcie v zmysle návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 13. 10. 2017 v spojení s jeho opravou zo dňa 20. 10. 2017 bolo vymoženie povinnosti vydať a navrátiť oprávnenému vlastníctvo k dotknutým nehnuteľnostiam. Inak povedané, oprávnený sa v predmetnej exekúcii nedomáhal aj vymoženia povinnosti vydať dokumentáciu a nahradiť trovy základného konania. Návrh na vykonanie exekúcie je prejavom dispozičného oprávnenia oprávneného, ktorý návrhom limituje predmet konania resp. rozsahu vymáhaného nároku a exekučný súd je týmto návrhom viazaný, čo znamená, že nesmie rozhodnúť nad rámec podaného návrhu.

20. Vo vzťahu k postupu súdov v iných exekučných konaniach, na ktoré sa oprávnený v podanej sťažnosti odvolával, súd prvej inštancie uvádza, že svoj právny názor zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnil v texte vyššie, pričom postup súdu v inej právnej veci nie je pre súd v tomto konaní záväzný, nakoľko sa v uvádzaných prípadoch nejedná o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, v súlade s ktorou má súd rozhodovať.

21. V nadväznosti na vyššie uvedené súd prvej inštancie sťažnosť oprávneného vyhodnotil ako nedôvodnú, keď napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky považuje za vecne správne, a preto sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/153/2017 zo dňa 04. 04. 2018 zamietol v celom rozsahu.

22. O trovách sťažnostného konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť oprávneného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by súd priznal povinnému ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že povinný si v súvislosti s vyjadrením k podanej sťažnosti žiadne trovy neuplatnil, súd prvej inštancie rozhodol tak, že povinnému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

23. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude exekučný súd ďalej rozhodovať o náhrade trov exekučného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).